

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN
VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0223 van 24 september 2013
in de zaak 1213/0487/SA/3/0451

In zake: de heer **Jan VAN DE VYVER**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Noémie SERVAES
kantoor houdende te 2020 Antwerpen, Eglantierlaan 1
waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **ANTWERPEN**

verwerende partij

*Tussenkomen
partijen:*

1. de heer **Yves JOOSEN**
2. mevrouw **Maïté DUFOR**

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaten Floris SEBREGHTS en Christophe SMEYERS
kantoor houdende te 2018 Antwerpen, Mechelsesteenweg 27
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 25 maart 2013 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de deputatie van de provincieraad van Antwerpen van 31 januari 2013.

De deputatie heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde van 15 oktober 2012 onvankelijk doch ongegrond verklaard.

De deputatie heeft aan de tussenkomen partijen een stedenbouwkundige vergunning verleend voor het bouwen van een vrijstaande eengezinswoning.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te 2970 Schilde, Boskant 9 en met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie A, nummer 420 F2 (deel) en 420 W (deel).

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar heeft wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek van de tussenkomende partijen betreffende de vordering tot schorsing is vervat in hun verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare zitting van 17 september 2013, waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Noémie SERVAES die verschijnt voor de verzoekende partij en advocaat Christophe SMEYERS die verschijnt voor de tussenkomende partijen, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.27 VCRO verhindert bij regelmatige oproeping de afwezigheid van de verwerende partij de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 juli 2012 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. TUSSENKOMST

1.

De heer Yves JOOSEN en mevrouw Maïté DUFOUR verzoeken met een aangetekende brief van 29 mei 2013 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 18 juni 2013 de tussenkomende partijen toegelaten om tussen te komen in de debatten betreffende de vordering tot schorsing en vernietiging.

2.

De Raad stelt vast dat de tussenkomende partijen, daartoe uitgenodigd door de griffie van de Raad met een aangetekende brief van 22 augustus 2013, slechts eenmaal rolrecht hebben betaald.

Op vraag van de kamervoorzitter deelt de raadsman van de tussenkomende partijen op de openbare zitting van 17 september 2013 mee geen verklaring te hebben waarom slechts één keer rolrecht is betaald. Hij stelt dat de heer Yves JOOSEN bijgevolg als tussenkomende partij dient te worden beschouwd.

3.

Nu er geen redenen van onoverkomelijke dwaling en/of overmacht worden aangehaald, is de Raad van oordeel dat het verzoek tot tussenkomst van de tweede verzoekende partij als onontvankelijk moet worden verworpen voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.

Een uitspraak over de ontvankelijkheid van de tussenkomst van de eerste tussenkomende partij is slechts aan de orde wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

IV. FEITEN

Op 10 juli 2012 (datum van het ontvangstbewijs) dienen de tussenkomende partijen bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor *“het bouwen van een vrijstaande eengezinswoning”*.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 3 oktober 1979 vastgestelde gewestplan ‘Antwerpen’ gelegen in woonpark.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

De percelen zijn wel gelegen binnen de omschrijving van een op 30 april 2008 behoorlijk vergunde, niet-vervallen verkaveling.

Het Agentschap voor Natuur en Bos verleent op 2 augustus 2012 een gunstig advies onder de voorwaarden zoals opgenomen in het bijgevoegde compensatieformulier.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, georganiseerd van 4 augustus 2012 tot en met 3 september 2012, worden twee bezwaarschriften ingediend, onder meer door de verzoekende partij.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Schilde verleent op 15 oktober 2012 een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden aan de tussenkomende partijen en motiveert zijn beslissing als volgt:

“ ...

Tijdens het openbaar onderzoek werden 2 identieke bezwaarschriften ingediend. De bezwaarschriften handelen over:

- *De dakvorm*
- *De gevelmaterialen*
- *Een muur in de bouwvrije zijtuinstrook*
- *Een verhard pad in de bouwvrije zijtuinstrook*
- *Het vellen van 11 hoogstammige bomen*
- *De ligging in woonparkgebied*

Beoordeling:

1),2) In een vergunning kunnen, na een openbaar onderzoek, beperkte afwijkingen worden toegestaan op stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften met betrekking tot de perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen. De materiaalkeuze en de uiterlijke afwerking van het gebouw is esthetisch verantwoord in de omgeving.

De omgeving is een mix van allerlei stijlen. Soortgelijke architectuur is in de directe omgeving terug te vinden. Het ontwerp is aanvaardbaar in de omgeving.

3) Op de plannen en in de nota is er geen sprake van een muur in de bouwvrije zijtuinstrook. De groene gearceerde aanduidingen op het inplantingsplan hebben betrekking op beplantingen. Het bezwaar wordt niet weerhouden.

4) een deel van de oprit en het pad naar de inkomdeur zijn gelegen in de bouwvrije zijtuinstrook. Het betreffen verhardingen noodzakelijk om het gebouw te kunnen betreden welke volgens de voorschriften zijn toegelaten. Het bezwaar wordt niet weerhouden.

5) Volgens artikel 1,7 Vellen van bomen kan "het ontbossen en het vellen van de bomen enkel worden toegelaten voor zover dat noodzakelijk is met het oog op de oprichting van de gebouwen en het nemen van toegangen tot die gebouwen". Ook volgens artikel 2,2.02 Strook voor binnenplaatsen en tuinen moet "het niet bebouwbare gedeelte aangelegd worden met hoogstammig groen (het bestaande moet bewaard worden). Het groen moet aangebracht worden langs alle zijden van het perceel, min de nodige toegangen. Slechts 10% van de perceelsoppervlakte mag ingenomen worden voor het aanleggen van grasperken, speelruimten, tennisvelden en dergelijke" De bomen die buiten de bouwzone vallen dienen bewaard te blijven. Het bezwaar is gegrond.

6) cfr. 5)

Conclusie: voorwaardelijk gunstig. Bestaande bomen buiten de bouwzone dienen bewaard te blijven.

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening

De gevraagde constructie is functioneel inpasbaar in de omgeving.

De aangevraagde constructie heeft weinig tot geen invloed op de plaatselijke mobiliteit.

De grootte van de constructie is in verhouding met de bestaande constructies in de onmiddellijke omgeving.

Het project gebruikt de beschikbare ruimte op het perceel op een aanvaardbare wijze.

Het project overschrijdt niet de normale bouwdichtheid in de omgeving.

Het ontwerp is aanvaardbaar en past zich voldoende in de omgeving.

Er bevinden zich geen cultuurhistorische elementen op het perceel of de onmiddellijke omgeving.

Het ontworpen terreinprofiel is aanvaardbaar, rekening houdend met de profielen van de burens en de ligging van de straat t.o.v. de constructies.

De aanvrager dient alle maatregelen te nemen om de hinder (wateroverlast, licht, schaduw) te beperken tot een voor de omgeving aanvaardbaar niveau.

De aanvrager mag geen werken uitvoeren die de leefgezondheid van de omgeving kan aantasten.

De realisatie van de aanvraag heeft enkel ene voor de omgeving aanvaardbare aantasting van het gebruiksgenot van andere eigendommen.

De constructie heeft geen effect op de veiligheid van andere percelen.

Aanvraag tast de elementaire principes van duurzame ontwikkeling zoals gesteld in artikel 1.4 van VCR niet aan: de ruimtelijke ordening is gericht op een duurzame ontwikkeling waarbij de ruimte beheerd wordt ten behoeve van de huidige generatie, zonder dat de behoefte van de toekomstige generaties in het gedrang gebracht worden. Daarbij wordt de ruimtelijke behoefte van de verschillende maatschappelijke activiteiten tegen elkaar afgewogen. Er wordt rekening gehouden met de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen. Op deze manier wordt gestreefd naar ruimtelijke kwaliteit.

...

*De vergunning wordt afgeleverd onder de volgende voorwaarden:
De voorwaarden opgelegd door de adviesverlenende instanties na te leven.
Bestaande bomen buiten de bouwzone dienen bewaard te blijven.
De afvoerleidingen van het afvalwater en fecalien rechtstreeks aan te sluiten aan de straatriolering zonder gebruik van sterfput en/of septische put.
Het gebouw dient enkel als eengezinswoning te worden aangewend.
De woningen dient te worden uitgerust met een correct geïnstalleerde rookmelder, volgens de normen van het decreet houdende beveiliging van woningen door optische rookmelders dd./08/05/2009
...*

De verzoekende partij tekent tegen deze beslissing op 6 december 2012 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 24 januari 2013 om dit beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning voorwaardelijk te verlenen.

Na de hoorzitting van 28 januari 2013 beslist de verwerende partij op 31 januari 2013 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

8. Openbaar onderzoek

*De aanvraag werd openbaar gemaakt.
Er werden geen bezwaarschriften ingediend.*

9. Beoordeling:

Volgens het vastgestelde gewestplan van Antwerpen (goedgekeurd bij KB van 3 oktober 1979) situeert de aanvraag zich in woonpark.

De woongebieden zijn bestemd voor wonen, alsmede voor handel, dienstverlening, ambacht en kleinbedrijf voor zover deze taken van bedrijf om redenen van goede ruimtelijke ordening niet in een daartoe aangewezen gebied moeten worden afgezonderd, voor groene ruimten, voor sociaal-culturele inrichtingen, voor openbare nutsvoorzieningen, voor toeristische voorzieningen, voor agrarische bedrijven.

Deze bedrijven, voorzieningen en inrichtingen mogen echter maar worden toegestaan voor zover ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving.

De woonparken zijn gebieden waarin de gemiddelde woondichtheid gering is en de groene ruimten een verhoudingsgewijs grote oppervlakte beslaan.

De aanvraag is principieel in overeenstemming met deze planologische bestemming van het gewestplan.

Volgens de goedgekeurde verkavelingsvergunning situeert de aanvraag zich op lot 1 bestemd voor eengezinswoningen.

De aanvraag is niet in overeenstemming met deze verkavelingsvergunning.

De aanvraag is niet in overeenstemming met de verkavelingsvoorschriften. De woning heeft een plat dak i.p.v. een hellend dak. De gevels worden uitgevoerd in een witte

sierpleister i.p.v. de in de verkavelingsvoorschriften voorziene gevelsteen, natuursteen of baksteen geverfd in een lichte kleur.

Conform artikel 4.4.1 van de VCRO zijn er beperkte afwijkingen mogelijk op de verkavelingsvoorschriften met betrekking tot perceelsafmetingen, de afmetingen en de inplanting van constructies, de dakvorm en de gebruikte materialen, mits het voeren van een openbaar onderzoek. De afwijkingen betreffen effectief de dakvorm en het materiaalgebruik. Er werd een openbaar onderzoek gehouden en er waren geen bezwaarschriften.

In de omgeving komen verschillende bouwstijlen voor. Het zijn allemaal open bebouwingen op zeer ruime percelen die elk hun eigen karakter hebben. In de zeer nabije omgeving is recent nog een woning uitgevoerd in een hedendaagse stijl en met een plat dak. Het gevraagde ontwerp past zich wel degelijk in de omgeving in en het feit dat een plat dak wordt voorzien vormt geen verstoring voor de buurt. Deze afwijking is dan ook aanvaardbaar.

*In de voorschriften wordt onder meer als materiaal baksteen geverfd in een lichte kleur popgemegd. In de aanvraag wordt een witte crepi voorzien. Gelet op de veelheid van bouwstijlen die voorkomt in de omgeving en gelet op het feit dat witte crépi qua uitzicht niet veel afwijkt van witgeverfde baksteen kan ook deze afwijking als beperkt beschouwd worden en aldus worden toegestaan.
..."*

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De eerste tussenkomende partij maakt een voorbehoud bij de tijdigheid van het verzoekschrift en betwist het belang van de verzoekende partij bij de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing en bijgevolg de ontvankelijkheid ervan.

De Raad is echter van oordeel dat de excepties van de eerste tussenkomende partij slechts onderzocht en beoordeeld dienen te worden wanneer de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing enkel bevelen als de onmiddellijke tenuitvoerlegging van die beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokken en als de verzoekende partij ernstige middelen aanvoert die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partij omschrijft het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij meent te lijden als volgt:

“ ...

Het ernstig nadeel voor verzoeker volgt uit het feit dat het bestuur toelaat dat een vrijstaande eengezinswoning wordt gebouwd, waarop verzoeker een rechtstreeks zicht zal hebben en waarvan verzoeker aldus ook visuele hinder van zal ondervinden...

Op de foto's (zie stuk 8.a t/m 8.d) van verzoeker is duidelijk zichtbaar dat verzoeker als bewoner en eigenaar van het tegenoverliggende perceel, een rechtstreeks zicht heeft op het perceel nr. 9 en aldus visuele hinder zal ondervinden ten gevolge van het bouwen van de eengezinswoning.

Van zodra de vrijstaande eengezinswoning is gebouwd met de gevelbepleistering en dakvorm tegen de planologische voorschriften in- waarop verzoeker als bewoner en eigenaar van het tegenoverliggende perceel een permanent en rechtstreeks zicht heeft- is het zeer moeilijk, zo niet onmogelijk het nadeel van visuele verstoring die verzoeker als overbuur daarvan ondervindt, te herstellen.

Immers in de praktijk geldt dat eens de woning is gebouwd zoals voorzien in de voorlopig uitvoerbare stedenbouwkundige vergunning, het hoogst onzeker, zelfs onwaarschijnlijk is om de afbraak ervan te bekomen ingevolge de latere vernietiging van de vergunning. Het is voor een particulier als verzoeker steeds dermate moeilijk om na de gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing enig dienstig herstel te bekomen. (cfr...)

...”

2.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend en lijkt het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hoofde van de verzoekende partij dan ook niet te betwisten.

3.

De eerste tussenkomende partij antwoordt het volgende:

“ ...

61. Ter weerlegging van het standpunt van verzoekende partij wenst tussenkomende partij vooreerst te benadrukken dat bezwaarlijk kan worden voorgehouden dat verzoekende partij ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing visuele hinder zou ondervinden.

62. Zoals blijkt uit de foto's die hierna worden weergegeven heeft verzoekende partij zijn perceel afgezoomd met hoge beplantingen die elk uitzicht op het perceel van tussenkomende partij onmogelijk maken.

63. Uit deze foto's blijkt duidelijk dat de visuele hinder die de verzoekende partij meent te zullen ondervinden van de op te richten woning onbestaande is. Minstens dient te worden vastgesteld dat deze hinder hypothetisch is en bijgevolg niet ernstig, laat staan een moeilijk te herstellen ernstig nadeel uitmaakt.

64. Voorgaande vaststellingen **gelden eens te meer voor louter 2 bouwlagen met plat dak (!) en de gevelbepleistering** waar verzoekende partij, gelet op de hoge beplantingen waarmee hij zijn eigendom heeft afgezoomd, helemaal geen uitzicht op zal hebben.

65. Ten overvloede kan hierbij nog worden opgemerkt dat verzoekende partij niet op afdoende wijze aannemelijk maakt dat het voor haar onmogelijk zou zijn om na een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing enig dienstig herstel te bekomen.

..."

Beoordeling door de Raad

1.

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St. VI. Parl.*, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moet de verzoekende partij doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partij dient aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaat of dreigt te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partij kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partij desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partij, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in verzoekschrift

omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij met de voorliggende vordering tot schorsing wenst te voorkomen, haalt de verzoekende partij aan dat zij visuele hinder zal ondervinden ingevolge de bestreden beslissing. Zij verwijst hierbij naar bijgebrachte fotodossier (stuk 8.a t/m 8.d).

In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat haar ernstig nadeel volgt uit het feit *“dat het bestuur toelaat dat een vrijstaande eengezinswoning wordt gebouwd, waarop verzoeker een rechtstreeks zicht zal hebben en waarvan verzoeker aldus ook visuele hinder zal ondervinden”*, is de Raad van oordeel dat het vermelde nadeel, onverminderd de vraag of het voldoende ernstig, persoonlijk en tevens moeilijk te herstellen is, eerder lijkt voort te vloeien uit de bestemming van het perceel, dat woningbouw in het betrokken gebied toelaat, dan uit de bestreden beslissing zelf.

De verzoekende partij maakt alleszins de ernst van het ingeroepen nadeel niet op een voor de schorsing voldoende wijze aannemelijk. De verzoekende partij voegt weliswaar 4 foto's toe van haar actuele uitzicht op het betrokken perceel en de onmiddellijke omgeving, maar toont daarbij niet aan in welke mate de werken die door de bestreden beslissing werden vergund, haar uitzicht zullen aantasten en visuele hinder veroorzaken zodat de Raad het ingeroepen nadeel dan ook niet daadwerkelijk kan onderzoeken en vervolgens beoordelen.

Uit de bijgebrachte foto's blijkt bovendien dat het perceel van de verzoekende partij, op de oprit met poort na, volledig omzoomd is met hoge beplantingen, wat de eventuele visuele hinder ingevolge de bestreden beslissing reeds in belangrijke mate relativeert.

3.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, is het ingeroepen nadeel dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig. Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek van het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partij niet voldoende aantoont dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing haar een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van mevrouw Maïté DUFOUR is onontvankelijk voor wat de behandeling van de vordering tot schorsing betreft.
2. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.
3. De zaak wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging verwezen naar de eerste kamer, voorgezeten door de heer Eddy STORMS.

Het oorspronkelijke rolnummer wordt voor de behandeling van de vordering tot vernietiging gewijzigd in het rolnummer 1213/0487/SA/1/0451.

4. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 24 september 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,
met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS

Filip VAN ACKER